

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

abacta praeda, nobiles Christi sponsas sacras virgines, equorum faleris tractas alligarunt, ludibrioq; habuerunt, corpora contaminantes, animas polluere haud poterant: Singulare genus martyrij. Sacris vestibus ludibrio sunt abusi: pro camisia albam, pro cingulo stolam, pro chlamyde casulam in expeditione gestauere: Altaris pallas equis pro velamento induere. Rex interim Otto reuersus in sua, nondum dimisso exercitu, adificauit arcem munitissimam Herlinberg: vnde Goslarienses, qui illi aduersa sensere, nimis sunt afflicti, ita vt multis de ciuitate fugientibus, pro magna parte deserta haberetur. In oriente quidem arcem nouam, ad occidentum uero Lichtenberg habens, interclusos sensit omnes ad se aditus: indeq; quod necesse fuit, inedia laborabat: Sed tamen Hermannus Hartesburgi comes, pro Philippo sentiens, arcem Lichtenberg armis cepit, soluitq; famem ciuitatis, rebus inuectis.

CAPVT XVII.

Philippus rex in Ottonem vndiq; vires comparans, ducere iterum constituit in Brunswicum: Hoc sciens Otto, copias & ille conscripsit in Saxonia, & educens iuxta Goslariam, venientem constituit excipere Philippum: erat in castris fratris Henricus Palatinus Rheni cum magnis copijs, quas de Stadio, deq; Oldenborg, & finitimis locis contraxerat. Philippus rex iadudum Henrico minatur, ni relicto Ottone, se sequatur, Palatini dignitatem se in alium collaturum: no diutius passurum, vt suis ab illo viribus oppugnetur. Mouit Henricum tantae rei comminata iactura: Itaq; fratrem Ottonem in castris compellans, Ego, inquit, mi germane, iadudum tibi cum magna rerum mearum, vt nosse te credo, militum iactura: audis quae hostis minitetur: rerum mearum summum discrimen

men imminet: Itaq; nisi me aliqua parte paterna ditio-
nis sustuleris, non video quibus modis & sumptus perferā
in exercitu, & comminata discrimina euadā: Parū est
quod ex te volo: vt quoniā vniuersum Imperiū iā propē
tibi paret, exile fuerit, si cū Brunsvico vrbe arcem mihi
liqueris Lichtēberg, in reliquum tibi fideliter, & vt sem-
per ex animo militaturo. Rex Otto excepit his verbis:
Sine frater, nē res difficiles in turbam voces: cernis qui-
bus implicer laboribus ac difficultatibus: fauerit Deus,
& propitia fortuna, non hoc solū quod nunc poscis, se d-
feres ex me multo grādiora, modō quod instat agamus:
hostis adest, iunctis armis occurramus, victores equiūs
ista partiemur. Henricus iam animo auersus à fratre, ni-
si quod posceret, ilicōd permitteret, ex fratre hostem ex-
pectaret. Non potuit ea comminatio flectere regē: Hen-
ricus cum copijs suis, multis collachrymantibus, ad Phi-
lippum transiuit. Rex Otto, vbi auctas hostiū copias, su-
as vidit imminutas, reduxit exercitū Brunsvicum, præ-
stolari cōstituens ibi hostiū aduentū. Interim verō Gos-
larienses multa à Brūswiccensibus incōmoda pertulēre:
Capiūtur mercatores: subuertūtur argentaria casellæ:
Sed & de arce Lichtēberg nō paucas fecēre excursions
milites Philippi. Aberat iā rex Otto, & Gūcelinus dapi-
fer, cū domini sui absentis partes cuperet adiuuare, co-
actis quātas copias potuit, Lichtēberg arcē obsedit: Sed
cū frustra esset oppugnatio, nemine hoc prospiciēte, ex-
ercitum vertit in Goslarium. Ea suis fisa munitionibus,
minūs vigilabat: Vndē factum est, vt repentinō ho-
stium incurſu caperetur. Qui inerant milites, aliquan-
diū restitēre: Sed vbi superiores essent hostium vires,
fuga sibi consuluerunt. Direpta ciuitas miserē: ex-
portata prada vehiculis: vix diebus octo vndecunquē

contractis euectionibus poterat exportari: ciues in captiuitatem pertrahuntur. Alij igne urbem concremare, alij templa subuertere, & ornamentis spoliare constituent: Sed meliore consilio ciues dedere obsides: seruataq; est vrbs aduentui regis. Ille rediens, illis collaudatis, victoriã gratificauit, de eo quod fortiter fecerat: ciues restituit, ac multã prædã iussit reuehi: Ea in reliquã vrbe vsus fidißima. Parabat interea Philippus secundam in Thuringiam expeditionem: & obseßo oppido Switzenßi in umbilico terræ, Hermannũ coarctauit. Ille respexit ad Odoacrem regem Bohemiæ: qui veniens cum copijs in Thuringiam, cum audiret vires Philippi, non ausus conferre manum, de reditu cogitauit. Sermonem contulit cum Ottone de Landesberg marchione, vt eius interuentu in gratiam Philippi rediret: Non abnuitt ille: Sed cum in ea expectatione res esset, Bohemus sublatis signis redijt in terram suam. Hermannus relictum se cernens à rege foederato, in gratiam Philippi se per amicos retulit: veniensq; in conspectum, se proiecit ad pedes, orans. Rex, exprobrata illi perfidia, diũ passus est iacere supinum: Cum à circumstantibus rogaretur, leuabat, & in osculum admisit. Rex autem Bohemiæ ita ab æmulo, quem ei Philippus obiecit, extenuatus est, vt vix illi dimidiam regni reliquerit.

CAPVT XVIII.

DVmea in concertatione regum pro summa Romani Imperij gererentur, non defuerunt Nordalbingia nostræ labores. Nam dum Otto Brandenburgensis marchio, quasdam Swandaliæ regi Danorũ subiectæ partes inuaderet, quod in Dania & Swandalia scripsimus, Adolphus Holsatiæ comes, Ottonis quoad poterat partes adiuuabat: quæ res regem Dania

Kanu-